S a n g

for

S e l s k a b e t C l i o

i Anledning af

Kongens Födselsdag

den 28de Januari 1820.

K j ö b e n h a v n.

Trykt hos A n d r e a s S e i d e l i n,
Hof- og Universitets-Bogtrykker.

Landsbókasafn Ísland

Mel. Naar Östens Straaler mildt udbrede.

Naar Morgensolens Purpur luer
Kun Liv og Fryd man trindtom skuer,
Kun hörer Jubels höje Chor; —
Naar Somm'rens Roser rundtom glöde;
Naar Höstens modne Druer blöde,
Alt vidner lydt om Fred og Flor. —

Da er det ingen Kunst at qvæde,
Med qvæget Hjerte sig at glæde,
Og prise ham de Goder gav.
Naar Overflodet alle fryder,
Da intet pröver Troskabs Dyder
Og Navnet kun de kjendes af.

Men naar i Tordenflammers Fölge,
Sig væbne Storm og Hagl og Bölge,
Til Sorg og Död for Adams Æt; —
Naar Vintrens Rædsler Riger hærge,
Og Havet fryser stivt til Bjerge,
Alt vikles fast i Nödens Net; —

Da först kan Mandens Mod sig öve,
Det rokkes ej af haarde Pröve,
I Pligt og Daad han finder Fryd —
Hvis Skjæbnens Uvæir os hjemsöger,
Ej findes *Troskab* kun i Böger,
Naar os det blir en egen Dyd.

Saa Fædres Aand skal aldrig vige
Fra ofte prövet *Dannerige*
Sin Pligt, sit Kald, sin Konge tro;
Og alt den mon det Önske kræve:
Vor ædle Konning *Fredrik* leve
I Hæder, Glæde, Held og Ro!

Finn Magnusen.